

VIRKISFÝSNI

– Tað er ein turkatrúgv upp á, at tað ber til, sum fekk Jóhan Jógvanson at sleppa eini tryggu tilveru sum maskinmeistari í føstum starvi, fyri at eina óvissa tilveru sum bóndi í Saksun

tað so smátt at líkjast, sigur hann.

Hann sigur, at eitt, hann legði stóran dent á, var at umskipa arbeiðið fyri at lætta um arbeiðsgongdina.

– Sjálvt um fjallfólk eru undirlønt so tað munar, er tað framvegis ein av stóru útreiðslunum hjá gørdunum, sigur hann.

Tí legði hann arbeiðsgongdina um og eitt, hann hevur gjørt, er at útseta arbeiða arbeiðið á rættini til dagin eftir, so at fjallfólkið verður brúkt at reka í mest møguligan mun.

Jóhan Jógvanstovu sigur, at ein af stóru avbjóðingunum verður at fáa tíðina at strekkja til og sostatt skal eitt stórt arbeiðið gerast hetta næsta árið at leggja

mannagongdir um fyri at gera tað høgligari.

Fult álit

– At vit hava lagt so nógv fyri og hava keypt tvey festibrøv afturat, er sjálvsagt tí, at vit hava fult álit á, at hetta ber til.

Nú verður dentur lagdur á at skipa seyðahaldið á teimum trimum gørdunum, og eitt lið í tí verður at stika undirhagan av, býta hann sundur í traðir og skipa beit-ið.

– Garðarnir eru granna-garðar, men ein stórir fyrimunur er, at tey hava ein stóran part av Saksunadali, við hamara báðum síðum, sum fyri ein stóran part er seyðataettur. Samstundis hava tey samstarvað við

Landsverk um at flyta eitt rulluportur, so at tey fáa stika tvørtur um dalin.

– So tað kann stikast rættiliga biligari fyri at fáa eitt øki upp á 370 hektarar í øllum undirhaganum.

– Tað er ein ógvuliga stórur fyrimunur í rakstri, tí tað ber til at reka fjøllini nógv skjótari enn áður og undirhagan ber næstan til at reka ógvuliga fámentir.

Ein trupulleiki

Jóhan Jógvanson hevur ikki nakra greiða meining um, antin almenna jørðin skal einskiljast.

– Men hann heldur, at tann stóri trupulleikin er í reglunum, Búnaðargrunnurin og Búnaðarstovan hava at arbeiða eftir

Fella inntøkurar fyri mista jørð og bygningar aftur til garðin, kann tað vera tað sama, hvør eigur jørðina, men nú fer hann í Búnaðargrunnin.

– Eg dugi illa at hugsa mær, at tað ber til, at bøndur kunnu keypa jørðina fyri marknaðarprís, tí tað hongur ikki saman.

Annars heldur Jóhan Jógvanson, at tann allarstørsti trupulleikin er, at bøndurnir sjálvir ikki fara at barrikadurnar og tala at, tá ið búnaðarviðurskifti eru til viðgerar.

Tí heldur hann, at allir bøndur eiga at melda seg í Bóndafelagið, so at tað kann verða eitt sterkt talirør hjá teimum, sum fáast við landbúnað.

Fínasta slag at krøv verða sett

– Tað er í finasta slag, at myndugleikarnir seta krøv til okkum, sum eru í landbúnaðinum, fyri at bøta um matvørutrygdina.

Tað heldur Jóhan Jógvanson í Saksun, sum nú er størsti bóndi í landinum.

Sjálvur selur hann rættiliga nógv av síni framleiðsu til handlar og fyrirkur, so nýggju reglurnar, sum koma í gildi nú í summar, fáa rættiliga stóra ávirkan á hann.

– Eg haldi, at broytingarnar í matvørulógini eru finasta slag, staðfestir hann.

Hann heldur samstundis, at krøvini til hjallarnar eru ikki órímlig.

– Vit skulu minnst til, at matvørulógin snýr seg bara um kjøt, sum verður selt handlum og fyrirkur, og tað er ikki bara negativt, at krøv verða sett til tað, ið selt verður.

Bóndin í Saksun sigur, at í fyrri atløgu kann tað minka um útboðið av kjøti og tað fer at føra til, at prísurin fer upp.

Í aðru atløgu kann tað verða eitt amboð til at skilmarka, hvør landbúnaður er vinniligur, og hvar er ítriv.

Hinvegin vísir hann á vansan við, at tað bara er eitt sláturhús á meginlandinum.

– Vit hava onga trygd fyri, at tað er opið næsta ár og tí er tað ein spurningur um ikki bøndur skuldi farið saman í eitt samtak um eitt sláturhús, ella farið upp í sláturhúsið sum er, fyri at veita trygd fyri, at tað verður verandi, tí tann trygðin er neyðugt, skulu lunnar leggjast undir vinniligt seyðahald, sigur hann.

Annars heldur hann, at tey, sum fáast við seyð, eru púra dottin niður ímillum, tá ið landbúnaðurin er til viðgerar, tí alt snýr seg bara um neyt og mjólk.

– Tað er eingin sum krevur, at ein handil skal selja mjólk, fyri at verða roknaður sum vinnuligur, heldur hann fyri.

– Politikarar skilja ikki, at endamálið við landbúnaðinum er at framleiða nøkur virð. Men tað kann vera so ymiskt, hvat tey virðini eru. Landbúnaðurin er tann einasta vinnan, sum av álvara kann verða við til at tálma innflutninginum, tí vit kunnu virka, hóast at kalla einki verður innflutt yvirhøvur.

Hann heldur, at tað manglar bara at bretta upp um armar og fara ígongd.

Men hann heldur, at skilnaður eigur at verða gjørdur ímillum vinnuligan landbúnað og ítrivslanbúnað, men tað skal ikki vera ítrivslanbúnaðurin, sum setir dagsskránnar.

– Alt gott um ítrivslanbúnað, tí tað skal sanniliga eisini vera pláss fyri tí, men tað skal ikki vera hann, sum leggur støðið.

– Eitt nú kunnu krøv setast til umsetning fyri at verða roknaður sum vinnuligur, men so má leggjast upp fyri hjá teimum, sum byggja seg upp.

Hann heldur eisini, at tað er neyðugt við íverksetarastuðuli til vinnuligan landbúnað.

Hann heldur eisini, at hugburðurin til veltistuðulin má broytast.

– Sum skipanin er nú, skal tørvurin á grasi ávísast. Men grasið skal helst í eina kúgv, fyri at fáa stuðul. Tað rætta er, at veltistuðulin er púra óheftur og skal ikki skilja ímillum, um veltast skal til neyt, seyð, eplir, ella bananir.

– Tey, sum hava eina burðardyggja ætlan, eiga at verða á jøvnum føti, tí er lendið fyrst velt, verður tað verandi eitt tilfeingi tey næstu 1000 árin, sigur Jóhan Jógvanson.

Innløgumaðurin er ein doyggjandi rasa